

1. Skal artikel 5, stk. 3, litra b), andet afsnit, andet punktum, sammenholdt med artikel 5, stk. 3, litra d), i Rådets direktiv 75/106/EØF af 19. december 1974 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om færdigpakning af visse væsker i bestemte volumenstørrelser (EFT 1975 L 106, s. 31, senest ændret ved tiltrædelsesakten af 23.9.2003, EUT L 236, s. 33, herefter »direktiv 75/106/EØF«), sammenholdt med punkt 4 i bilag III til samme direktiv, fortolkes således, at produkter med en volumenstørrelse på 0,071 l, som er lovligt fremstillet og/eller markedsført i Irland eller Det Forenede Kongerige, også kan markedsføres i alle andre EF-medlemsstater?
2. Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende: Er artikel 5, stk. 3, litra b), andet afsnit, andet punktum, sammenholdt med artikel 5, stk. 3, litra d), i direktiv 75/106/EØF, sammenholdt med punkt 4 i bilag III til samme direktiv, i overensstemmelse med princippet om frie varebevægelser i henhold til artikel 28 EF og 30 EF?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved afgørelse afsagt den 16. november 2005 af Oberster Gerichtshof i sagen Mohamed Jouini, Okay Gönen, Hasan Bajric, Gerald Huber, Manfred Ortner, Sükran Karacatepe, Franz Mühlberger, Nakil Bakii, Hannes Kranzler, Jürgen Mörth, Anton Schneeberger, Dietmar Susteric, Sascha Wörnhör, Aynur Savci, Elena Peter, Egon Schmöger, Mehmet Yaman, Dejan Preradovic, Andreas Mitter, Wolfgang Sorger, Franz Schachenhofer, Herbert Weiss, Harald Kaineder, Ognen Stajkovski und Jovica Vidovic mod PPS Princess Personal Service GmbH

(Sag C-458/05)

(2006/C 60/43)

(Processprog: tysk)

Ved afgørelse afsagt den 16. november 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 4. januar 2006, har Oberster Gerichtshof (Østrig) i sagen Mohamed Jouini m.fl. mod PPS Princess Personal Service GmbH forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er der tale om en overførsel af en bedrift eller af en del af en bedrift i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001⁽¹⁾ om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes

rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter, når en kontoransat, en filialdirektør samt kunderådgivere og direktøren — i samvirke mellem to personaleudlejningsvirksomheder — skifter arbejdsplads fra den første personaleudlejningsvirksomhed, som ikke har en organisationsstruktur, der kan afgrænses, til den anden personaleudlejningsvirksomhed og dér udøver tilsvarende opgaver, og når — ligeledes i samvirke mellem begge virksomheder — ca. en tredjedel af de udlejede arbejdstagere samt dertilhørende kunder (med forskellige kontraktstørrelser fra tre udlejede arbejdstagere til halvtreds udlejede arbejdstagere) til dels eller fuldstændigt skifter arbejdsplads sammen med disse?

(¹) EFT L 82 s. 16.

Sag anlagt den 23. december 2005 af Republikken Polen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-460/05)

(2006/C 60/44)

(Processprog: polsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 23. december 2005 anlagt sag mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union af Republikken Polen ved Jaroslaw Pietras.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Artikel 33, stk. 2, og artikel 43, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervs-mæssige kvalifikationer annulleres⁽¹⁾.
2. Sagen føres på polsk.
3. Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Republikken Polens regering har gjort gældende, at en væsentlig proceduremæssig forskrift er blevet tilsidesat på grund af den utilstrækkelige begrundelse for den gældende ordlyd af artikel 33, stk. 2, og artikel 43, stk. 3, i direktiv 2005/36/EF.